

Felelős szerkesztő:
KURKÓ GYÁRFÁS
Főmunkatárs:
SZEMLÉR FERENC
Engedélyezte: Cenzura Militară
a Presei sub No. 1437.7. X. 1944

NÉPI EGYSÉG

A nagy küzdelem

A szemünk előtt lezajló nagy világpolitikai események fordulópontot jelentenek az emberiség életében.

Nem csoda tehát, ha a haladásért, békeért és szabadságért harcoló szövetséges nemzetek hatalmas táborával szemben; a sötétséget, rabszolgaságot és a szabadságszerető népek megsemmisítését jelentő fasiszta erők makacsul ellentállanak.

A háború kimenetele immár senki előtt sem lehet kétséges.

Az emberibb jogokért folytatott harc befejezéséhez közeledik. Az ellenállás már csak kétségbeesett erőfeszítés, mely a felkelősegyre vonástól való félelemből fakad.

Minket romániai magyarokat a politikai erőviszonyok fejlődése elsősorban azért érdekel, mert sorsunkat, nemzetiségi létfenntartásunkat és jogegyenlőségünk megvalósítását nagy mértékben befolyásolják.

Ugyanazt tapasztalhatjuk a már felszabadított nemzetek belső életében is, ami háború vonatkozásban a hadszíntereken és politikai téren diplomáciai megbeszéléseken megy végbe.

Két tábor áll egymással szemben és elkeseredett politikai harcát vívja mind a kettő. Egyik oldalon állnak a háború előtt és alatt meggazdagodott többszer holdas birtokosok és bankárok. A másikon a háború minden borzalmain átment, megnyomorgatott és kisemmizett néptömegek hatalmas tábor.

Az előbbi az elnyomók népeinek szövetsége. Helyzetének hatalmával és pénzével mindent elkövet, hogy előnyös állapotát és romlott életformáját a jövőre is megtarthassa. Nem veszi észre, hogy ez a harc tulajdonképpen már eldőlt a harc tereken, amikor a fasiszmus egyik halálos csapást a másik után kapja a szövetséges hadseregektől.

A másik a feltörekvő népi erők tábor. Teljes joggal szervezkedik és ezzel munkája után a legelemibb életszükségletét, a mindennapi kenyeret akarja biztosítani, maga és családja számára.

Mi, romániai magyarok, természetesen szintén érdekelve vagyunk e harc kimenetelében és egy pillanatra sem titkoljuk aggodalmunkat. Nem lehet közömbös számunkra sorsunk alakulása. Társadalmunk minden egyes tagjának tisztában kell lennie hogy népünknek, de elsősorban Erdély népeit, a fasiszta, romboló háború teljesen a nyomorba juttatta. Ebből a gazdasági összeomlásból pedig csak egy kivezető út van és ez a társadalmi igazság azonnali érvényesítése.

Ehhez pedig hazánkban egyetlen út vezet, és mi erre rá is léptünk, amikor a Nemzeti Demokratikus Arcvonal kormányzati munkatervét magunkévá tettük és egyben csatlakoztunk az arcvonalhoz.

Az utat megmutattuk és nemzetiségünk minden egyes tagja, külön is felelős jelenlegi politikai magatartásáért. Mert meg vagyunk győződve, hogy egyetlen helyes út népünk számára a Nemzeti Demokratikus Arcvonalba tömörült román népi erőkkel való testvéri együttműködés. Annál is inkább, mert a fajgyűlöletet és népellesnép uszítást, melynek már oly sok áldozata van Erdélyben, csak a Nemzeti Demokratikus Arcvonal kormányza tudja megfékezni.

Kurkó Gyárfás

A norvég sarkvidéktől a Kárpát-aljáig hátrálnak a német csapatok

(Moszkva, 28.) A legutóbbi szovjetjelentés számos helység elfoglalásáról számol be a különböző arcvonalakon. A közlemény kiemeli, hogy Finnország északi részén, a sarkvidék nehéz körülményei között, áthaladtak a finn-norvég határon és Kirkenes fontos norvég kikötővárossal együtt 30 más norvég helységet foglaltak el, köztük Jakobnesst, Berkent, Zwanwikot és Bjernewankot.

A varsói frontészen a már korábban elfoglalt Praga városrésztől északnyugatra a szovjetcsapatok az első lengyel had-

sereggel együtt nyomulnak előre s elfoglalták Kozlovka, Dombrovka és Velisvevo helységeket.

A Kárpátalján, Munkács körzetében, több mint 50 helység esett el, köztük Izvor, Szolocsin, Rokosov, Dusina.

A balti arcvonalon a szovjet légi hadereje súlyos támadást intézett Libawa (Libau) és Windawa (Windau) balti kikötővárosok ellen. A kikötőnegyedekben és a pályaudvarokon nagy tüzek keletkeztek. Támadás érte a keletporoszországi Insterburgot is.

Német mintára szervezik a magyarországi nemzetőrséget

(London, 28.) A budapesti rádióleadóállomás szemelvényeket közöl a magyarországi lapokból a „nemzetőrségek” felállításával kapcsolatban.

A magyar lapok nagy cikkekben biztatják a lakosságot, hogy harcoljanak ezeken a nemzetőrségeknek a kereteiben. A nemzetőrségeket a német „Volkssturm” elnevezésű népmilícia mintájára akarják

megalkotni.

A Tass szovjet sajtóiroda e hírrel kapcsolatban hangoztatja, hogy a Szálassy-kormány már a hadseregben sem bíz. Nyilván ezért akar újabb fegyveres alakulatokat szervezni.

A Szálassy-kormány elgondolását nyilván a félelem és kétségbeesés diktálta.

Rékás népének megnyilatkozása

A Népi Szövetség földműves kiküldöttje az Ekés Front gyűlésén

Végvári magyar földműves szava román, magyar, szerb és német testvéreihez

A bánági Rékás lakossága nemzetiségi közömbiség nélkül gyűlést tartott a község piacterén, hogy kifejezze csatlakozását a Nemzeti Demokratikus Arcvonal fasisztaellenes harcához. A gyűlést az Ekés Front, a Frontul Plugariilor rendezte és résztvevő rajta a falu egész lakossága.

A gyűlésen a román, szerb és német hazafiak ismertették az ország népének harcát a fasiszmus maradványai ellen. Az

összegyűlt nagy tömeg lelkesen vette tudomásul a Nemzeti Demokratikus Arcvonal kormányzati munkaterv-javaslatát és szívvel-lélekkel csatlakozott hozzája.

A gyűlés résztvevői között megjelent a Magyar Népi Szövetség, volt MADOSZ, részéről Koltai Károly végvári földműves, a Magyar Népi Szövetség központi intézőbizottságának tagja, aki a következő beszédet intézte a község dolgozó népéhez:

„Vessünk véget mindannak, ami eddig a nemzeti-ségeket elválasztotta”

A Magyar Népi Szövetség üdvözlétét hozom nektek, román, magyar, szerb és német testvéreim. A végvári magyar paraszt szava szól hozzátok, rékási testvéreikhez. Ne várjatok tőlem nagy szónoklatot. Az én szavam egyszerű, de fájó sebekre akarok ezuttal rámutatni. Mert sok sebből vérzik a falu. Egy igazságtalan háború okozta ezeket a sebeket, amelyet a nép akarata és érdeke ellenére indítottak a nép árulói. Hitler és az ő szolgálatában álló többi népárulók, Antonescu, Horthy és ezeknek népgyilkos bandái harcot indítottak a szabadságszerető népek ellen.

— Miért tették ezt? Hódítási vágyból, hogy ezeket a népeket kifosszák. Hogy őket rabszolga sorba süllyesszék. Hogy egész Európát német gyarmattá tegyék. Céljaik elérésére a fasiszta rendszer szolgált. Mi a fasiszmus? Egy kis élősdicsoporthoz erős zakos uralkodása a nép felett, a nép kizsákmányolása árán. Azt csak úgy érthette el, hogy a nemzetiségeket egymás ellen uszította. Pedig azelőtt a Bánág népe a legjobb barátságban élt együtt. Nem ismerte a fajgyűlöletet, hanem tettei és munkája után ítélte meg embertársait.

— Hosszu idő után most van első alkalom arra, hogy a különböző nemzeti-ségek együtt mondhasák el panaszukat. Mert ezek a panaszok egyaránt fájnak románoknak, magyaroknak, szerbnek és németnek. A nép szavát elnyomták a fasiszta árulók. Ezért küldtek nyakunkra olyan faluvezetőséget, amely nem a falu akaratát képviselte és nem birta a falu bizalmát. Így történhetett meg, hogy a háború nagy véráldozatait a legszegényebb osztály viselte, míg azok, akik a husos fazékhoz közel állottak, meggazdagodtak. A falu viselte a háború anyagi terheit nagyobb részét. A rekvirálások, munkaszolgálatok, az ármaximálások, a cukor, a petrolium és más szükséges cikkek igazságtalan elosztása, mind a falu népét sújtották elsősorban. Ezeket az állapotokat a demokratikus rendszer meg fogja szüntetni.

A nép sorsa olyan emberek kezébe kerül, akik a szabadság és demokrácia szellemében, valóban a nép érdekeit szolgálják. Legyetek tehát bizalommal hozzájuk és segítsétek őket. Fel a harcra testvérek!

Az elhangzott beszéd után megalakult a falubizottság, amelyben a lakosság minden rétege s minden nemzetisége is képviselve van.

Zavargások Németországban

Valóságos feljelentési láz a náciik ellen a Ruhr és Saar vidéken

Stockholmból jelentik: Németországból olyan értesülések érkeznek, hogy a Saar- és Ruhr-vidéken valóságos feljelentési járvány tört ki a náciik ellen. A rendőrhatalóságok özönével kapnak felhívásokat, melyek különösen a hitlerista vezetők romlott és fosztogató munkáját fedi fel. A Gestapo mindent elkövet a feljelentők kézrekerítésére. Ugy hírlik, hogy ez SS és Gestapo tagjai, különösen az éjjeli órákban támadásoknak vannak kitéve. A Ruhr-vidéken a náci vezéreket ismeretlen tettesek éjjel tőrrel leszúrják. A náciellenesek leggyakoribb módszere, hogy titkos úton terjesztett levelekben bujtogatnak a hitlerista vezetők ellen, és őket teszik felelőssé Németország sorsáért. A német népet felkelésre izgatják, csatlakozásra és az ellenállás megszüntetésére hívják fel. A külföldi munkások lelkesen támogatják ezt a földalatti titkos hírvérést. A Gestapo tehetetlennek bizonyul.

Ujabb felvételi vizsga a középiskolákban

(București, 28.) A közoktatásügyi minisztérium közli az érdekeltekkel, hogy a középiskolák első és ötödik osztályában újabb felvételi vizsgákat fognak tartani azon tanulók részére, akik eddig egyáltalán nem jelentkeztek vizsgára, vagy csak egyszer próbálkoztak a vizsgával sikertelenül. A közlemény megjegyzi, hogy ennek az újabb felvételi vizsgának sikeres letétele nem jelenti feltétlenül az állami iskolába való felvételt. Ha nincs szabad hely az állami iskolákban, úgy a kimaradt tanulónak magániskolában vagy magánúton kell tovább tanulnia.

A vállalatok kötelesek alkalmazottaik ellátásáról gondoskodni

Az ipari és kereskedelmi minisztérium közlése az államtitkársága rendeletét adott ki, melynek értelmében az ország összes vállalatai kötelesek gondoskodni alkalmazottaik ellátásáról. Evégből a vállalatok forduljanak az illetékes megyefőnökségek mellett működő közléstől szervekhez, bejelentve szükségleteiket. Azok a vállalatok, melyek 2000-nél kevesebb személyzettel dolgoznak, saját maguk kebelében gondoskodjanak az ellátás megszervezéséről, nehogy munkásaik nélkülözzenek.

A munkás szabadegyetem megnyitása

Vasárnap, október 29.-én, d. e. fél 10 órakor megnyílik a Munkás Szabadegyetem az Astra mozgóképszínházban. A műsor változatos, népi énekeket, táncokat mutat be. Szó van arról, hogy városunkba érkezik egy orosz művészcsoporthoz, mely, ha addig megjön, szerepelni fog a keretben. Joan Poidea, a „Dum Nou” szerkesztője tart előadást a munkások bérharcára címmel. Brassó közönségét a kiváló előadó a fiatal demokrácia harcának egyik igen fontos kérdésével ismertette meg. Brassó munkásai tömeges megjelenésükkel bizonyítják be azt, hogy értékelik azt a művelődési munkát, mely értük indul meg. A szabadegyetem egész télen át folytatja majd előadásait minden vasárnap, változatos és különösen a munkáséletből vett műsorszámokkal.

A Klinger-gyár gyűlése után

A sepsiszentgyörgyi Klinger gyár munkásai megtartották szakszervezeti gyűlésüket. Kerekes beszélt, meg Imre Jenő, Kocsis, meg Szénássy, Bokor, meg Hatházi. Csupa magyar nevek és emberek.

Mit beszéltek?

Panaszkodtak, mert volt miről. És követelésekkel álltak elő, mert ma már lehet.

Nem mondjuk el sem panaszaikat, sem követeléseiket, hiszen azokban nincs semmi különös és rendkívüli. Évek óta rossz a sorsuk és végre most elmondhatták fájdalmaikat és veredhetnek nemcsak munkási, de emberi jogaikért.

Idé jegyezzük azonban nevüket, mert magyar nevek ezek és így megdöntenek vádakat és igazolnak igazságokat. A vád azt állítja, hogy a magyarországi magyar maradi, reakcionárius, fasista. Hallottuk nem egyszer, hogy az ojtói szorostól a pozsonyi határig minden magyar Hitler szekerének tolója.

Ez ellen a vád ellen hívtuk tetemre a jó magyar munkások neveit, mert ez a seregszemle beszédében igazolja, hogy általánosítani nemcsak tilos, de bűnös dolog is. Nem a magyar a fasista, hanem van magyar fasista is. Nem Kerekes és Bokor, nem Hatházi és Kocsis a bűnös hanem az a kevés és kicsiny számú levante és nyilas, akik valóban Hitler szekerének tolója voltak.

És ne mondja senki, hogy miért nem jelentkezett Szénássy és Imre Jenő az el-telt négy, vagy akár nyolc esztendő alatt? Miért csak most lettek egyszerre demokraták és tiszta beszédűek? Ne mondja senki, mert ha mondja, újból ugyanolyan igazságtalanságot követ el, mint amikor általánosítottan fekete gyásztűznek és sötét reakcionáriusnak minősített minden magyart.

Hol voltak e négy, vagy akár nyolc esztendő alatt a belga, holland, francia, dán, norvég, lett, litván, lengyel, de akár a román hatházaiak és szénássyak? Hol mert megszólalni szerte e széles Európában bárki is, aki a német Gestapo csizmájának taposása alatt nyögött? Mordult, nyögött és harcolt az emberiség a „földalatt”, de a föld felett néma csend volt és alázatos farkasvadás mindenütt.

Természetesen, voltak harcok a föld alatt. Voltak egyes országokban partizán-harcok is. De amennyit harcoltak hősiességgel és elszántsággal a legtöbb országban, annyit harcolt és szenvedett a magyar demokrácia is.

Ne vádoljunk soha népeket és nemzeteket, fajokat és embercsoportokat, mert igaztalan az ilyen vád. Vádolni csak azokat lehet, akik a föld felett cselekedhettek és rosszat cselekszenek.

Vádoljuk a magyar uralkodó réteget, a norvég quislingeket, a horvát behódolókat, az olasz lesipuskásokat egyenként és egyenként, de a kovácsok és hatházaiak mindig igaz és szenvedő emberek széles e világon bármilyen nyelvet is beszélnek és bármilyen fajú apának és anyának gyermekei. Szerencsétlen gyermekei.

A jugoszláv-szovjet csapatok felszabadították Sabácot

(Belgrád, 28.) A „Szabad Jugoszlávia” rádióadóállomás közli: A jugoszláv felszabadító hadsereg a Vörös Hadsereggel karöltve a Duna-Tisza közének jugoszláv részét teljesen megfoglalta a német csapatoktól. Felszabadult Sabác is, amely az ország északnyugati részén a németek főtámaszpontja volt. Sabác nagy szerepet játszott az első világháborúban is.

„LUMINA” Mozgó

Braşov-Brassó Hirsch-ucca 12 sz.

Szerdán, 1944 október 25.-től kezdve nagy francia bemutató

Nők láncokban

Főszereplők: VIVIANE ROMANCE és GEORGE FLAMANDE

Előadások folytatódásánál délután 1/2 órától

Vasárnap d. e. előadások 9 és 11 órák

Megalakult az Ekésfront

braşov-brassói kerületi bizottsága

(Braşov-Brassó, 28.) Szerdán alakult meg városunkban a Nemzeti Demokratikus Arcvonalba tartozó Ekésfront brassói kerületi vezetőbizottsága.

A bizottság elnöke Ion Podea, alelnök Andrei Brânzea, titkára Ion Popa tanár, a bizottság tagjai pedig Avram Iancu, Dionisie Stângaci és Vasile Andrei.

A Nemzeti Demokratikus Arcvonal országsszerte gyűléseket rendezett

Veres Katalin brassói kiküldött beszéde

(Bucureşti, 28.) A fővárosi sajtó sorra hozza a részletes beszámolókat az ország különböző helyein tartott nagyszabású népgyűlésekről, amelyeket a Nemzeti Demokratikus Arcvonal rendezett. Ilyen naggyűlések zajlottak le az elmúlt vasárnap Aradon, Craiova-n s más helyeken.

A Szebenben rendezett hasonló célzatú gyűlésen dr. I. Cleja, aki Északerdélyből menekült annakidején s mások élesen kiemelték azt a szerencsétlenséget, amelyet a Németországgal való együttműködés

zúdított az országra.

A gyűlésen felszólt Veres Katalin brassói munkásnő is, akit az Antonescu-rendszer idején halálra ítélték. Veres Katalin hangzott, hogy augusztus 23-án sikerült ugyan felborítani Antonescu uralmát, de a harc ezzel még nem ért véget.

A munkáspártok, a Hazaifak Szövetsége s a többi demokratikus szervezetek szónokai egyöntetűen követelték a jelenlegi kormány távozását és új, demokratikus kormány alakítását.

A megművelés nélkül maradt földeket részes termelésre kell kiadni

A földművelésügyi miniszter felhívása

A földművelésügyi miniszter azokkal a gazdákkal, akik még nem tértek vissza birtokaikra, vagy akik felszerelés hiányában még nem kezdhették meg az őszi vetést, a következőket közli:

Semmiféle halasztás nem tűrhető többé. A mezőgazdasági mozgósítási törvény (31.-ik szakasz) értelmében a földművelésügyi minisztérium fogja a mezőgazdasági kamarák útján ezeket a birtokokat kihasználni, részes termelésre adván át ezeket a földműveseknek.

A részesedés (dézma) nagyságát — vidékek szerint — a mezőgazdasági mozgósítás megyei bizottságai útján — fogják megállapítani.

Ahol ezek a bizottságok nem működnek, a dézsmát a községi gazdasági bi-

zottságokkal egyetértően a mezőgazdasági hivatalos szervek állapítják meg.

Azoknak a birtokosoknak, akik földjüket saját kezelésben művelték meg, most azonban felszerelés hiányában ezt nem tehetik, azt tanácsolják, hogy a gabonavetéseket dézsma ellenében bízzák földművesekre.

A földművelésügyi miniszter felhívása minden gazdát súlyos felelősség elé állítja. Még egy darabocská föld se maradjon megművelés nélkül, s egy tenyérnyi föld sem kihasználatlanul.

Csak a termelésnek a legteljesebb mértékre való fokozásával lehet elejét venni azoknak a nagy nehézségeknek, amelyek ránk várnak.

Rádióhírek:

Mozgósítják, berni jelentés szerint, a német hatóságok a német nőket 18—25 éves korig. Különleges zászlóaljakat szerveznek belőlük és a harcveronalba küldik őket.

A moszkvai tárgyalások a lengyel kérdésben nem hoztak végleges döntést. Sztafin tábornagy és Churchill miniszterelnök teljes egyetértésben csak a megbékülés irányvonalát állapította meg. Mikolajcsikot és társait felszólítja, hogy vegyék mérlegelés alá Szovjetország elleni nyilvánvalóan el-lenséges magatartásukat és kihívó politikájukat.

A montoire-i megegyezés évfordulóján, amely megalapozta az áruló franciáknak Hitlerrel való együttműködést, a francia sajtó lelkesedéssel üdvözlö a Szovjetunió, Nagybritannia és az Egyesült Államok elhatározását, hogy De Gaulle kormányát a francia köztársaság ideiglenes kormányának ismeri el.

A „Figaro” ezt írja: Az elismerésnek különös fontossága van, ez lévén a Sztafin—Churchill találkozóknak egyik eredménye és hatalmas csapat mér azokra a felforgató mesterkedésekre, amelyek azt a legendát akarták ébrentartani, hogy ebben a kérdésben félreértés állana fenn a szövetségesek körében.

Franciaország felszabadítása a francia szellem újjászülését jelenti, azt a szellemet, amit a hitleri parancsuralom az utóbbi években aláaknázott.

Szakszervezeti hírek

Felhívás

Felhívjuk a borbély, fodrász, manikűr és kozmetikai szakmában dolgozó alkalmi munkásokat, hogy a múlt vasárnapra hirdetett szervező gyűlés elmaradása miatt az alakuló gyűlés f. h. október 29.-én d. e. 10 órakor lesz, az egyesült szakszervezetek székházában, Braşov, Piaţa Libertăţii 26, II. emelet (volt Sparkassa).

A Szervezőbizottság.

Meghívó

Az összes brassói lábbelikészítő, bőrdíszműkészítő, szíjgyártó és felszórész-készítő munkásokat meghívjuk okt. 26. d. u. 6 órára a Vlad Ţepeş utca 13 szám alá fontos kérdések megbeszélésére.

A Bizottság.

Ilja Ehrenburg:

Nemzedékek sorsa

Ilja Ehrenburg a Szovjet-Unió egyik legnagyobb élő írója. Évtizedekig élt Európában s épp ezért a legilletékesebb rá, hogy azt fejezze ki, ami közös a fasisztáellenes Európában és a Szovjet-Unióban. Oroszország válságos esztendőit példátlan lendületű írásaival halcolta végig. Ő a harcoló Szovjet-Unió lelkiismeretnek élő szócsöve. Itt közölt írása hónapokkal ezelőtt jelent meg, de érvényessége nem homályosul el mindaddig, amíg a hitler-fasizmus elleni harcban nem fejeződik. Számunkra Ehrenburg fejtegetései különösen időszerűek.

Nincs időnk vitákra és tervek: mi harcolunk. De némelykor mi is gondolkodába esünk: vajon hogy fog kinézni a világ a győzelem után? Biztos, hogy ugyanerről a dologról gondolkoznak a párizsi tetők alatt és Jugoszlávia hegyeiben is. A megkezdett Európa megkísérli kitalálni a holnap még nem világos körvonalait.

Bármilyen különböző a népek útja, van valami, ami egyesíti mind a tisztességes embereket: a harc a fasizmus ellen. Viszszatekintve a múlt világháború temetőire és a husz éves silány békére, mely egyesek számára nyugtalan álmok voltak csupán, másoknak pedig lázas készülődés a támadásra, — feltesszük a kérdést: el fogja-e

söpörni a vihar a fasizmus mérges légkörét? A nemzedékek sorsa napjainkban dől el. Mi lesz a huszadik század második fele: a kalászkok korszaka, vagy pedig a felperzselt földek?

Nemrég a Dnyeper jobbpartján egy német lelévessomót szedtem össze; az egyik levél igen érdekes volt. Ezt írta Greiser Robert hadnagy a barátjának:

„Hogyha elszomorodom, a jövő gondolatával erősítem magamat. Sokszor megtörténik, hogy különböző véleményeket hallok sikertelenségünk okairól, némelyek mindent a katonai műveleteink bírálatára csökkentenek, mások úgy látják, hogy az időpontokban hibáztunk. Mindenesetre tény az, hogy a német nép megmutatta az erejét. Nem kell kétségbe esni. Ha ugy adódik, hogy odavesszünk, gyermekeink mindent meg fognak valósítani, amiről mi álmodtunk és az 1965-ik év Nagynémetország éve lesz”.

Tehát a németek is gondolnak a jövőre. Előrelátván a katonai vereséget, új háború tökéletesítéséről álmodnak.

A század sorsa a népek határozottságától és lelki erejétől függ, a század sorsa, a gyermekek sorsa és Európa sorsa. Nem elég a fasizmus kezéből kicsavarni a fegyvert — más fog gyártani magának. El kell pusztítani a fasizmust.

Nincs szó a német vérről, a németek

véré ugyanolyan, mint a többi halandóé. A társadalom szerkezetéről van szó és az emberek fejlődéséről. A Hohenzollernek Németországát megfertőzték azok az eszmék, amik beteljesedésüket a fasizmusban találták meg. Azokban az években is azt kiabálták a világba a németek, hogy ők felsőbbrendű emberek, akkor is azt hirdették, hogy a szláv népeket a németek eszközévé kell tenni.

1916-ban francia ezredekkel vonultam be Chany városában, melyet a németek előző este üritettek ki. Chany körtéiről volt híres. A gyümölcsös kertek messziről épeknek tündek, de amikor közeledtem, azt láttam, hogy a fák törzsei el vannak fűrészelve. 27 év után, Gluhov városban kivágtak almafákat láttam. Ugyanazok az eszmék, ugyanazok a tettek. A Kaiser, Hindenburg és Ludendorff a fasizmust előkészítő mintaállamot alkotott.

A fasizmus eredete nemcsak azért foglalkoztat, mert szeretjük a történelmet, hanem azért is, mert nem akarjuk, hogy a sötétség évei megismétlődjenek. A fasizmusnak voltak előfutárjai, de nem szabad, hogy később követői is legyenek. Elég, hogyha egy fasiszta helyébe egy félfasiszta teszünk és meglátjátok, öt vagy tíz év múlva egy igazi fasiszta fogja átvenni helytartója helyét.

A fasiszták szeretik az álneveket: Doriót

A háború és a politika

Hitler: „Mindennek az oka a szövetséges”

A trianoni Erdély területén már nem áll német katona. A versaillesi Poroszország területén viszont már ott a szovjet katona.

Mindez talán még mindig nem volna sorsdöntő Németország szempontjából, ha a háború első, nem pedig ötödik évében állana és ha nem kopogtatna határainak ajtaja előtt a tankok és fegyverek ármádiáján kívül a tél is.

Mostanában már nem olvassuk a „Das Reich”-ot, a „Völkischer Beobachter”-t, a „Donau Zeitung”-ot és a német beállított lapokat. Így szerfelett kíváncsiak vagyunk, hogy ilyen helyzetben vajon mivel vigasztalja magát és hogyan tartja tévedésben és hitben a német tömegeket a német vezetés? Csak kivonatokat halunk a moszkvai és londoni rádióknak keresztül azokról a propaganda-fegyverekről, amelyek még mindig puffognak. Erdély teljes megtisztításának és Kelet-Poroszország offenzívájának napján például próklamáció jelent meg a német birodalomban, amely a bekövetkező eseményekért a „szövetségeseket” és az „összeesküvőket” teszi felelőssé. Ezért ez a helyzet — mondja a német propaganda — mert Németországot valamennyi szövetséges elhagyta és mert összeesküvők feleltelenkedtek a birodalom határain belül.

Vajon hogyan fogadja ezt az indokolást a német nép?

Vajon hisz-e még mindig? Vagy talán így helyesebb: vajon nem lát-e még mindig?

Milyen háború és milyen hadvezetés az, amelynek léte vagy nem léte attól függ, vajon apró kis szövetségesek vele tartanak-e, avagy ellene és milyen sikere és kilitása lehet az olyan hadicélnak, amelynek bekövetkezése attól függ, hogy néhány törzstiszt és generális bombát vet-e, avagy nem?

A háború sikertelenségének ez nem lehet indoka. Komoly indoka semmi esetre. A nagy háborúk ugyanis nem esetlegességek, hanem, nem véletlenek dőlnek el, vagy emelkednek a siker csúcsára. A háborúk sorsa nagy tervek, számítások, technikai és anyagi felkészültség arányában állítanak mulik a — csataterén és a szembenálló felek hitén és igazán — a politika zöld asztala mellett. Nos nézzük tehát meg e két szempont szempontjait ennek a hitleri háborúnak valószínű eredményét és valószínű mérlegét:

A csataterén nem sikerülhetett ez a há-

bor, amennyiben a matematika valóban csallhatatlan tudomány. Minden gimnázista, a nagy fogatékossá számolt tudományával, már annak idején kiszámolhatta, hogy a nyersanyagok nélkül álló, az utánpótlástól megfosztott Németország technikai szempontból nem bírhatja el a versenyt a világtergerek uraival, Angliával és Amerikával és a gigászi méretű iparát önmagát ellátni tudó Szovjetszövetséggel.

Ami pedig a diplomáciát illeti, a szembenálló felek hitét és igazát, e tekintetben még könnyebb dolga van a logikának.

A német politika azzal indult a háborúban, hogy meg akarja szabadítani Európát az angol-amerikai plutokrata-kapitalizmus kizsákmányolásától és azzal folytatta, hogy meg kell menteni Európát az

„ázsiai” bolsevizmus pusztításától. Ezért tehát — mondotta — mindenki körém tömörüljön, belém kapaszkodjék, velem lépjen szövetségre, mert csak így következhet el az új európai rend, a virágos kert, a Paradicsom és az örök élet.

De a meghívottak haboztak. A csalagtottak nem akartak belépni ebbe a szövetségbe, mert a német politika — minden világnézeti merevségétől és lehetlenségétől eltekintve — még azzal is biztatta a hívogatót feleket, hogy ha ez a csuda-világ elkövetkezik, ebben a német lesz a felsőbbrendű faj, az emberfeletti ember mintájára az államfeletti állam, az irányításra alkalmas szellem és génusz. Csudálatos, de ezek az „alsóbbrendű” népek nem akartak belemenni ebbe a „szö-

Megbénult a japán hajóhad

(Washington, 28.) Az amerikai Csendes-óceáni haditengerészeti vezérkar kijelentése szerint a Fülöp-szigetek mellett vívott nagy tengeri csatában teljes vereség érte a japán hajóhadat, amely egy csatahajóból egy nehéz és egy könnyű cirkálóból és négy torpedórombolóból állott. A csata végleges eredményét még

nem közli a jelentés.

Az amerikai haditengerészeti minisztérium köréből származó értesülés kiemeli, hogy a japán haditengerészet gyakorlatilag megbénult. A repülőgépanyahajókat kivéve, az összes nagyobb japán hadihajók vagy elsüllyedtek, vagy komolyabb sérüléseket szenvedtek.

„A német népnek nem kell többé ágyukat cipelnie”

(Washington, 28.) Amint Németország összeomlása közeledik, a szövetségesek részéről egyre sürűbben hangzanak el nyilatkozatok Németország jövődó sorsát illetőleg.

Roosevelt, az Amerikai Egyesült Államok elnöke, a Newyork-i külpolitikai társaságban tartott beszédében szintén kitért erre a kérdésre. Beszédének e részéből, melyet alant idézünk, világosan kiténik, hogy az elnök ragaszkodik Németország teljes leszereléséhez.

„Ami Németországot, ezt a tragikus nemzetet illeti, amely szelet vetett s most vihart arat, mi és szövetségeseink teljes egyetértésre jutottunk abban, hogy nem alkudozunk az összeesküvőkkel és nem engedjük meg, hogy a jelenlegi vezetés

még csak egy morzsányi nyílt vagy burkolt ellenőrzést is gyakorolhasson a kormányásra. Nem fogunk engedélyezni semmi katonai erőt, vagy hatóképességet.

Szigorúan megbüntetjük mindazokat Németországban, akik az emberiség eme haláltusájáért közvetlen bűnösök.

A német népet nem vetjük rabszolgába, mert az egyesült nemzetek nem foglalkoznak rabszolgakereskedéssel. De érdemekkel kell megszereznie helyét a békeszerető és törvénytisztelő nemzetek társaságában.

Gondoskodunk arról, hogy felemelkedésnek e nehéz úton ne akadályozza az, hogy ágyukat kelljen cipelnie. Reméljük, hogy örökre megszabadítjuk ettől a teheről.”

„néppártja”, a belgiumi „rexisták”, a szlovákiai „gárdisták”, a magyarországi „Nyilasok” és a romániai „legionáriusok”. Egyes fasiszták színlag megtagadják a fasiszta lényegét, álszent módon támadják magát a fasisztát, nem a cinkéiről, hanem lelki irányzatosságáról ismerjük fel. Miután a haladás ellenségei, minden ország fasisztái természetes barátai a hitlerista Németországnak és természetes ellenségei a Szovjet-Uniónak.

A különböző országok fasisztái Hitlerben látják alapjukat és megmentőjüket. A francia vagy horvát fasiszták a Führer nevében árulják el hazájukat, a fasiszták le nem vették szemükrét a Führerről és azt hitték, hogy sikerülni fog sötétségbe boriítani Európát. Ezünkbe jutnak azok a fiatal emberek, akik az európai fővárosok utcáin vonultak fel. Imádták az egyenruhát: fekete ing, barna, kék vagy zöld ing. Társadalmi tevékenységüket verekedéssel és pogromokkal kezdték.

Nem olvastak mást, mint nyomorúságos fasiszta papírrongyokat és büszkéek voltak a tudatlanságukra. Szellemi foglalkozásként fasiszta filmeket néztek, vagy boxmeccseket látogattak. Pávásokodtak a karizmaikkal és jellemtelenségükkel. Ostorokkal vagdosták a lovak lábait. Különböző jelszavakat üvöltöttek és fogalmuk sem volt a tartalmukról. Az összes fasiszták szent kötelességüknek tartották, hogy folyton ezt ismételgessék: „le a demokráciával”, „halál a zsidókra!”, „halál a bolsevizmusra!” Ez volt a „Bürgermeister” és az „Rend” hóhéraitak elemi iskolája.

Korunk erkölcskrónikása megrajzolhatná a háború előtti kor fél-fasisztájának arcképét. Ez nem vett részt az utcai botrányokban és nem kiabált berekedésig a tüntetéseken. A fél-fasiszta a műveltet jász, sőt a gondolkodó. Azt mondja a fasisztákról: „ezek a fiatal emberek néha elvesztik a mértéket, de viszont ösztintek. Szeretik a hazájukat. Emellett gyűlölik a demokráciát, szabadkőműveseket, munkásokat, zsidókat, bolsevistákat és a rend többi ellenségeit.” A fél-fasiszta otthon ül pénz ad a furkós-botokra, szennylapokra, bombákra és pogromokra. A fél-fasiszta azt hiszi, hogy ő a tisztelő, a fasiszták pedig a vízfecskendők: a fasiszták valójában a gyújtogatók, a fél-fasiszta pedig a benzintartály.

Erre kell emlékeznünk most, amikor a Vörös Hadsereg szétzuza Hitler hadosztályait, mikor az európai népek már kezdik felismerni a győzelem hajnalát. Mindenki tudja, milyen könnyen terjednek a bacillusok. Járványok nem ismernek határt. A fasiszta egyik vagy másik országban súlyos veszély, nem csak a megfertőzött ország polgáira, hanem a szomszéd népekre is, veszély az egész emberiségre. A fasiszta a háború. A földön van hely különböző nyelveknek és hiteknek, de a békés és szabad ember nem férhet össze egy fasisztával. A fasiszta törvényesítése — akár a nyilvánosnak, akár az álcázottnak — a gyilkosság törvényesítését jelenti.

Az orosz katonák, az angol tengerészek, amerikai pilóták, a jugoszláviai és franciaországi partizánok, akik elesetek a

fasiszta elleni harcban, nem vehetnek részt a jövőről szóló vitákban. Abban a hitben haltak meg, hogy életüket a föld megmentéséért áldozták fel a borzalmas rosszról. Vajon az élők merik-e elárulni az elesett hősöket?

Mi láttuk a francia nép magatartását, amikor megkísérelték a fasisztákat fél-fasisztákkal helyettesíteni. Midőn Puchet, Peyrouton és más árulók igaz franciáknak, sőt demokrátiáknak akarták kiadni magukat, a felháborodott Franciaország hangja visszahangzott a föld alól.

A fél-fasiszták miniszteri tárcákért jöttek a felszabadított Északafrikába. De börtönőrök várták őket. Az algéri álarcosbál nem tartott sokáig: az álarcos lekerültek, de nem a táncmester felhívására, hanem a hivatalos vendég és a tényleges ur — a francia nép — követelésére. Néha úgy tűnik, könnyebb német hadosztályokat megsemmisíteni, mint egyes megfigyelők fejéből kiverni a fasiszta hazugságokat. Az idő azonban nem vár. Európa tulságosan elkinzott ahhoz, hogy közkegyelmet adhasson hóhéroknak, árulóknak, börtönőröknek és gyilkosoknak.

Hogyha egy gyerekre nézünk, egy fiatal fára, vagy egy agyag darabocsára, elgondolkozom: mi, akik átmentünk két borzalmas háborúban, akik megismertük a fasisztus embertelen lényegét, vajon nem mentjük meg gyermekeinket ugyanettől a sorsától? Hadseregünk és népünk megmutatta a háborúban érettségét, férfiaságát, lelkierejét. Meg fogjuk nyerni a háborút. Meg kell nyernünk a békét is.

Olesón és gyorsan vezeti be Önnek a

**földgázt
Ferrotehnica
CACOVEANU VASILE**
mérnök

Braşov-Brassó, Str. Lungă 79.
Telefon 36-53.

vetségbe, amely előre beígérte, hogy rabszolgasorsban és gyarmati alulállásban kívánja tartani mindazokat, akik felcsapnak a horogkeresztes zászló alá sorakozva a hitleri érdekek katonájának. És erre Hitler és vezérkara, diplomáciai és politikai garánciját megharagudott.

— Ha nem akarsz jönni, vislek! — mondotta és megszállta Dániát, Norvégiát, Belgiumot, Hollandiát, bepofozta a szövetségbe — hol csizmasarokkal, hol tankfenygetéssel — Csehszlovákiát és Magyarországot, Romániát és Bulgáriát. Így lettek és így lettünk mi, Kelet- és Délkelet-Európa, Hitler szövetségesei.

Arról most már lehet vitatkozni, hogy ki csinálta jobban? Az, aki ellentállt és úgy rohanta le a hitleri villámháborút, vagy az, aki nem állott ellent és savanyu szájjal, „békésen” beengedte területére a „szövetségest”. De arról, hogy ezek a szövetségesek nem voltak szövetségesek, hanem kényszerített áldozatok, szót sem szabad vesztegetni. Hitlert tehát — hiába állítja a német propaganda — nem hagyták el szövetségesei, egyszerűen azért, mert nem is voltak szövetségesei. Voltak quislingjei, voltak megalkuvó politikusi és lesipuskás kalandorai, de szövetségesei egyáltalában nem voltak.

A szerelmet nem lehet erőltetni. A szerelem az érzelme megnyilvánulása, már pedig érzelmeiről ebben a nászban, amelyet Hitler 1939 szeptember elseje óta szerte a világba kötött, beszélni igazán nem lehet. Európa népei nem tudják megemészteni a német idealizmus politikai szörnyszülöttjeit, azokat a vad elméleteket és logikátlan képleteket, amelyeket egy alapjában véve hibás tan igazolására a nemzeti-szocializmus kiagyalt. Európa népei valóságlatók, földönjárók, az élet valóságaiba két kézzel belemarkolók és így nem tudtak ösztönösen sohasem, akár csak egy pillanatra is, belemámorosodni azokba a tanokba, amelyeket Berlinben és Berchtesgadenben kiagyaltak.

Az európai ember tisztán látta és látja, hogy a gazdasági válság kiirtja csak az igazságosabb és arányosabb demokratikus elosztás problémájának megoldását vezet és ezt Hitler a maga szövetségi ajánlatában sohasem említette. Említette azonban a felsőbbrendű faj jogát, a vezető génusz és szellem hatalmát, a németiség kivételességének és előjogainak természetességét, az árja-ember kiváltságtagságát.

És most csudálkozik, hogy nem voltak és nem vagyunk szövetségesek. És most panaszkodik, hogy elhagyták a „szövetségeseket”. Most azzal indokolja saját megvetését népeinek rettenetes kudarcát, most, amikor a szovjet tankok és az angol-amerikai harcikosok német földön állnak, hogy elhagyták a társai, a barátai, az egy test egy lélek cimborái.

Ezt nem szabad mondania. Ilyet még e végveszedelme pillanatában sem szabadna kijelentenie. Ez már nem propaganda-felnagyolás, ez már nem is hazugság, ez az egyébként értelméről a történelem során nem egyszer tanuságot tett német nép teljes lebecsülésének és megvetésének jele.

Irja le, amit eladni,
venni, közvetíteni akar,
1235 lejjel együtt küldje
be hozzámk; másnap
már olvassák ugyanilyen
nagyraugó hirdetését!

HIREK

Ofelsége I. Mihály király születésének évfordulója

Október 26-án ünnepelte az ország lakossága Ofelsége I. Mihály király születésének évfordulóját. Ebből az alkalomból megjelentek Ofelsége előtt az állami méltóságok és az ország üdvözlését és hódolatát fejezték ki.

— Spanyolországot vissza kell vezetni a demokráciához. A Reuter távirati iroda levelezője közli: egy 63 tagból álló képviselőcsoport nyilatkozatot tett közzé, mely többek között azt mondja: A mostani világot rabságba döntő erők fölött aratandó győzelem nem lesz teljes, amíg Spanyolországot is nem vezetik vissza a demokráciához.

— A polgármesteri hivatal közli a bombakárt szenvedett épülettulajdonosokkal, hogy munkaosztásokat szervezett, a javítási munkák elvégzésére. Az osztagok a város technikai hivatalától igényelhetők. A munkások díjazása naponként és fejérenként 220 Lej.

— Mélységbe zuhant gépkocsi. A brassói repülőközpontból tartozó 65 820 számú gépkocsi Brassóból Bukarest felé tartó útnál Ploesti közelében egy fordulónál törés következtében tíz méteres szakadéka zuhant. Az utasok közül Ungureanu György hadnagy és Tudorac káplár azonnal meghalt, míg a kocsivezető súlyosan megsebesült.

— Kizártak nyolc újságíró a belga újságírók egyesületéből, mivel a német megszállás idején együtt működtek a németekkel.

— Gandhi új börtönre határozta el magát. Vardai jelentés szerint Gandhi nyilatkozatában megemlítette, hogy újabb éhségsztrájkot fog tartani és ezt már meg is beszélte barátaival.

— A nyugdíjasok gyűlése. A nyugdíjasok országos szövetsége Bukarestben tartott gyűlésen elhatározta, hogy a kormánytól kéri foglalkoztatást, tegye lehetővé, hogy a nyugdíjasok küldöttje résztvehessen az országos nyugdíjpénztár munkájában. Ezáltal képviselhetni szeretnék magukat a nyugdíjasok a parlamentben, a városi és megyei törvényhatóságban, valamint minden olyan bizottságban, mely a nyugdíjasok ügyeivel foglalkozik.

— Főlemelték az újságpapír árát. A román minisztertanács, mint Bukarestből jelentik, legutóbb tartott ülésén az újságpapír árát az eddigi kilogrammonként 31 lejről 58 lej 60 banira emelte föl.

— Keletporosországból összecsaptak a Sztalin és Tigris harcokcsik. Londoni jelentés szerint a jelen pillanatban nagy harcokcsik folynak a keletporosországi Insternburg vidékén. A németek számos Tigris-Királypáncéloskocsit vetettek küzdelembe a legnehezebb fajtájú és nagyszámban felnyomuló Sztalin harcokcsikkal szemben. A németek tekintélyes veszteségeket szenvedtek.

A ma éjszaki szovjetjelentésből kitűnik, hogy Insternburg városát leberetválták a föld színéről.

— A Fülöp-szigeteken, a végrehajtott sikeres partraszállás után Mac Artur tábornok kiáltványt adott ki. Felhívásában az amerikai hadseregparancsnok semmisnek nyilvánítja a japánok által beiktatott Fülöp-szigeti kormány önkényes rendeleteit.

— Krisztus Király ünnep a brassói belvárosi róm. kat. plebiánia templomában. Október utolsó vasárnapján, 29-én a régi szokás szerint ünnepeli a katolikus világ Krisztus Királyságát. Ebből az alkalomból a belvárosi plebiánia templomában d. e. 10 órai kezdettel ünnepélyes szent misé lesz, amelyen az egyháztanács és választmány, a hitbuzgalmi egyesületek tagjai, valamint a hívek közös szentáldozáshoz járulnak. Délután 5 órakor ünnepélyes szent óra.

*) **Orvosi rendelő, ügyvédi iroda** megnyitását vagy címváltozását, telefon bevezetését stb. közzé kell tenni az országos legkisebb személyi hirdetés ára ezer lei. Egy sor hat szó, tehát harmincz szó áll Önnek rendelkezésére.

A szovjet és román haderők áttörték a Budapestet védő arcvonalat

(Bucuresti, 28.) Éjszakai jelentések szerint a szovjet és román haderők áttörték az első honvéd hadsereg arcvonalát és mélyen behatoltak a német-magyar állásokba Budapest irányában. Az előretolt egységek Tokajnál vannak és közelednek Miskolcra és Egerhez.

Más hírek arról számolnak be, hogy Szolnok és Csongrád között több napos harc után megtört a német-magyar ellenállás és a szovjetcsapatok Kecskemét közelében harcolnak.

(Moszkva, 28.) A szovjethadvezetőség is bejelentette, hogy Erdély utolsó nagy városaiból kikergették a német csapatokat. Satu-Mare (Szatmár) és Carei-Mare (Nagykároly) mellett a jelentés megemlíti Halmi határvárost is.

Védővonalat építenek Ausztria határán

(London, 28.) A Times stockholmi levelezőjének értesülése szerint Ausztria határán lázasan dolgoznak ugyanolyan erődv építésén, amelyet Keletporosországtól körül emeltek. A német hadvezetőség így akarja biztosítani Ausztriát a Délkelet-Európából előretörő szovjetcsapatokkal szemben.

Az osztrák védelmi vonal fő támaszpontja Bécs városa lesz.

Sztalin tábornagyság elismerése

a Tudor Vladimirescu hadosztálynak

A sztalingrádi foglyok új hadserege

Tudor Vladimirescu-nak, a fanarióta kényurak ellen küzdő román szabadsághősnek nevét viseli az a fiatal román hadosztály, amely annyira kitüntette magát az utóbbi napok harcaiban, hogy Sztalin tábornagy napiparancsban emlékezett meg róla.

A hadosztály az egykori sztalingrádi foglyokból alakult önkéntes jelentkezés alapján, parancsnoka pedig az a Cambrea Nicolae ezredes, akinek délceg alakjára még százados korából oly jól emlékeznek Brassó lakói. A magyarság is szíves emlékezőssel tekint az ifjú ezredesre, mert katonai erényein kívül mindig őszinte emberességről és másnyelvű vagy más hitű honfitársai iránt érzett megértésről tett tanúságot.

A hadosztály sikereinek titka a tisztelket és katonákat egyaránt átható közösségi szellem és kemény népi meggyőződés.

Ezzel a lendülettel szálltak szembe a Hitler szolgálatában Debrecent megszállva tartó csapatokkal s ez a lendület hozta meg számukra a győzelmet is. Sztalin tábornagy Malinovszky hadseregparancsnokhoz intézett alábbi napiparancsa is ezt a vitéséget emeli ki.

„A második ukrán arcvonalon küzdő szovjetcsapatok folytatják támadásukat s a lovasság és harcokcsik egységek által végrehajtott s szemközti támadással is összekötött művelet végrehajtásával október 20-án rohammal bevették a magyarországi fontos közlekedési gócpontot és ellenállási fészket, Debrecent.

A harcokban magukat kitüntető egységek, amelyek között a Cambrea ezredes parancsnoksága alatt küzdő román gyaloghadosztály neve is szerepel, mostantól kezdve a „Debrecent” elnevezést viselik és kitüntetésre terjesztendőek fel.”

Mit ír a román sajtó?

A „România Liberă”

a rádió demokratizálásáról ír. Nem illeszkedhetünk be a szabadságszerető népek családjába mindaddig, míg a legfontosabb helyekről nem űztük el a fasisztákat, akik tovább folytatják az éterhullámain a román nép lelkének mérgezését.

Például az „Ardealul oura” fasiszta tartalmú, mert fajgyűlöletre igzart. Az október 18-i előadásban novellát olvastak fel, amelynek hőse így kiált fel: „A faj hatalmasabb valóság, mint az egyén”. S befejezésül: a házastársak közé a vérség határfala emelkedett. A házastársak: természetesen román és magyar. Tegnap a zsidók és az oroszok voltak. Ma a magyarok. Ugyanaz a fajgyűlölet, ugyanaz a fasiszmus. Tegnap is, ma is.

A Fapta

az egyre nagyobb méreteket öltő áruszóra ellen ír. A harisnya példáját hozza fel, amelynek ára a feketekezeskedelemben már két-háromszor lejt között van. Ebből látható, hogy a leghetlenebb üzérkedés folyik olyan termékekben is, amelyek a gyárakban még bőségben találhatók. A tisztességes kereskedők egyáltalában nem jutnak áruhoz, míg különféle ügynökök az árakat napról-napra magasabbra verik. A harisnyagyárak nagyrésze német kézen volt, így most a kormánytól kinevezett biztosság irányítása mellett dolgozik. A kormánybiztosok működését helyes volna időnként ellenőrizni. Egyik gyárnál például egy volt kistisztviselő a korlátlan ur s ma többszörös milliomos.

A Tribuna Poporului Ilie Zaharia tollából közöl vezércikket „A nép nem fárad el” címen. Husz év óta nem látott a főváros olyan hatalmas lelkes tömeget, — állapítja meg a cikk — mint az utolsó hetek felvonulásain, melyeken egyre erősebben követelték a te-

hetetlen népellenes kormány lemondását. A reakciósok rémülten bár, de mégis sápadt mosollyal vigasztalják magukat: el fognak fáradni. Még mindig nem tudják elhinni, hogy az utca kormányt bukthat, még nem hiszik el, hogy a nép keresztül tudja vinni akaratát. Nem ismerik a történelmet. Azért állnak ellen. Azért provokálnak. De a robbanás annál hatalmasabb, minél erősebb az ellenállás.

A külügyminiszter nyilatkozata a romániai zsidókérdésről

Hajótér híján nem tudják eléggé támogatni a kivándorlást

Niculescu-Buzești külügyminiszter nyilatkozott a londoni—new-yorki zsidó távirati ügynökség munkatársának. Nyilatkozatának főbb pontjai a következők:

1. Az alkotmány értelmében a törvény előtt minden állampolgár egyenlő.
2. Az Antonescu-rendszer alatt elkövetett zsidó javak visszaszolgáltatására vonatkozó törvényjavaslat tanulmányozás alatt van és a legrövidebb időn belül megjelenik.
3. A román kormány kész, minden módon segítségére lenni azoknak, akik Palesztinába akarnak kivándorolni. Sajnos, jelenleg nem áll rendelkezésünkre hajótér, mivel flottánk katonai szállításokkal van elfoglalva.

Tehát a román kormány a zsidó nemzeti otthonnal kapcsolatban helyeslő álláspontot foglal el. A kormány elősegíti a zsidók kivándorlását Palesztinába, de nincs arról szó, hogy ez irányban fasiszta módon kényszerítő intézkedéseket tegyen vagy nyomást gyakoroljon. Csak azoknak a kivándorlását támogatják, akik önként akarnak menni.

Táviratok

(London, 28.) Montgomery tábornok csapatai Nyugathollandiában újabb nagyszabású támadásba kezdtek. A támadás Bredától délre 15 mérföld szélességű fronton indult meg s eddig 2 mérföldes előnyomulást eredményezett. Beveland körzetében 6 mérfölddel mentek előre a szövetséges erők.

A nyugati hadszíntér e részén mintegy hatvanezer főnyi német katonaság került csapdába. A bekerítés még nem teljes, de az utánpótlási vonalakat sikerült már használhatatlanná tenni.

(London, 28.) Tegnap több mint ezer nehéz bombavető támatta a Ruhr-vidék különböző ipari célpontjait, elsősorban Essen. A német nehézipar e központja ellen intézett támadás félórát tartott. Hamburgban a műbenzin-üzemeket érte súlyos támadás.

Felhívás

A mészáros- és hentesipari munkások ez év október hó 29-én, délelőtt 9 órakor tartják közgyűlésüket a Szakszervezeti Székházban, Piaia Libertății 26 (Spar-kassa).

A közgyűlésen a szakmai és munkásköveteléseket vitatják meg.

Az élelmészeti munkások szakszervezete

Apróhirdetések

Legkisebb apróhirdetés tíz szóig 150 lej, minden további szó 15 lej. Állástkeresőknek 50%, engedmény.

Ügyes kifizetőiük, románul is tudók, jelentkezzenek kiadóhivatalunknál d. e. 8—11 és d. u. 3—6 óra között. (1)

Gépirókiasszonyt keresünk. Csak olyan munkaerők jelentkezését kérjük, akik hibátlanul és gyorsan írnak. A Népi Egység kiadóhivatala. (2)

EZ a 10 szavas apróhirdetés csak 150 lejbe kerül Önnek.

Dr. Bársányi Sándor, ügyvéd, irodáját Brassóban, strada Castelului (Vár-ucca) 19 szám alatt megnyitotta. (5)

Rikkancsokat (utcai újságárusokat) kívárossi részre keresünk. Állandó jövedelem. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Braşov, str. Reg. Mihai 14.

Újságkihordással gyermekek, felnőttek, idősek, délután 2—3 órai munkával állandó mellékjövedelmet kaphatnak. Jelentkezni lehet kiadóhivatalunkban, Braşov, str. Reg. Mihai 14.

Belvárosban három-négy szobás világos irodahelyiséget keresünk. Földszinti vagy első emeleti szobák telefonnal előnyben. (Cím a kiadóhivatalban.) (3)

Szerkesztőség: Braşov-Brassó, Str. Argintarilor 16

Kiadóhivatal: Braşov-Brassó, Str. Reg. Mihai 14 Telef. 2030

Dr. HOLDENGRÄBER EDUARD és
dr. BERKOVITS DÁVID
újra megnyitották
Ügyvédi Irodájukat
Braşov-Brassó, Str. Regina Maria 46.
Telefon 21-02